

фермерських господарств. Таким шляхом підприємство швидше матиме можливість фінансової допомоги від банків, лізингових компаній, і зокрема від держави. На нашу думку, більш реальнішим буде створити привабливий інвестиційний клімат для фермерського господарства, ніж для агрохолдингу, оскільки вони на даний час різко втрачають лідерські позиції, зазнаючи збитків.

Вважаємо, що більш ефективнішим методом для вирішення проблеми фінансового стану агрохолдингів буде другий метод, так як в будь якому випадку ми матимемо підтримку банківських установ та держави. Як наслідок, розвиток ефективного сільського господарства стане поштовхом до економічного відродження України.

Список використаних джерел

1. Аграрний сектор України: тенденції, суб'єкти, перспективи реформування. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://newukraineinstitute.org/media/news/549/file/Agro%202015.pdf>
2. Блиск і убозтво агрохолдингів. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.agro-business.com.ua/dumky-pro-vazhlyve/2612-blysk-i-uboztvo-agrokholdyngiv.html>
3. Рейтинг найдорожчих агрохолдингів. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://agravery.com/uk/posts/show/rejting-najdorozcih-ukrainskih-agroholdingiv>
4. Українські агрохолдинги відновлюють позиції. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://agroconf.org/content/ukrayinski-agroholdingi-vidnovlyuyut-poziciyi>

ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ СПРИЯТЛИВОГО ІННОВАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА В ПРОМИСЛОВІСТІ УКРАЇНИ

*Корінь Мирослава Василівна,
к.е.н., ст.викладач
Український державний університет
залізничного транспорту
e-mail: miraslava87@mail.ru*

Найважливішою умовою економічного прогресу передових країн світу є високий рівень конкурентоспроможності та провідні позиції промисловості на міжнародному ринку високотехнологічної та наукомісткої продукції. Як показує світова практика, реалізація даного імперативу можлива тільки за умови переходу економіки на інноваційний шлях розвитку, виключно за рахунок розвитку інноваційно-орієнтованих підприємств, виробництва яких базуються на новітніх

технологічних досягненнях та забезпечують виготовлення конкурентоспроможної продукції з високою доданою вартістю.

Тривалі кризові процеси в економіці України переконливо продемонстрували наскільки вагомим для країни є перехід від експортно-сировинного до інноваційного типу економічного розвитку. Одним із стратегічних умов такого переходу є формування конкурентного інституційного середовища, що активує інноваційну підприємницьку діяльність і сприяє накопиченню інноваційного потенціалу в промисловому комплексі економіки.

Сьогодні в українській промисловості назріла ситуація, яка не дозволяє й надалі ігнорувати процеси розвитку вітчизняної науки й промисловості, відсутність їх системної взаємодії та взаємозв'язку. За таких умов основою майбутнього промислового зростання країни має стати нова політика розвитку промисловості, заснована на стимулюванні і задоволенні внутрішнього попиту на сучасну конкурентоспроможну продукцію за рахунок вітчизняного виробництва, інакше кажучи перехід до імпортозаміщення, та істотному покращенні інноваційного потенціалу вітчизняної промисловості.

Як відзначається в [1] у формуванні сприятливого середовища для науково-технологічного розвитку належить державі, яка повинна забезпечити генерування системи правил функціонування суб'єктів науково-технологічного ринку та контроль за дотриманням їх виконання через формування сприятливого інституційного середовища та інноваційної інфраструктури.

Таким чином, Скрипко пропонує такі напрями збільшення обсягів та підвищення ефективності інвестиційно-інноваційної діяльності вітчизняного підприємницького сектору [2], як формування сприятливого для цього середовища шляхом запровадження прозорого державного регулювання і контролю діяльності представників бізнесу з формування, залучення і використання інвестиційних ресурсів, розробки та впровадження інновацій, співробітництва зі структурами інноваційного середовища; покращення ресурсного та інфраструктурного забезпечення інвестиційно-інноваційної

активності; розвиток та інтеграцію суб'єктів науково-дослідного і інноваційного сектору з однієї сторони та представників підприємництва з іншої та інше.

В інституційному аспекті формування сприятливого інноваційного середовища в промисловості України має насамперед стосуватися розробки та практичної реалізації стратегій і програм інноваційного розвитку промисловості, які б чітко визначали стратегічні орієнтири інноваційного відтворення промислового потенціалу та розкривали конкретні механізми їх реалізації. В цьому аспекті інституційними засадами формування сприятливого інноваційного середовища в промисловості України мають стати:

1. Формування системи прямої державної підтримки інноваційного розвитку промислових підприємств шляхом:

- запровадження державного фінансування створення нових напрямків та наукоємних виробництв;
- ініціювання, створення та фінансування науково-дослідних програм, інноваційних проектів в промисловості шляхом конкурсного відбору;
- надання пільгових умов для кредитування інноваційних проектів в промисловості, часткова чи повна компенсація відсотків за отриманими на реалізацію інноваційних проектів банківських відсотків;
- організації діяльності спеціальних інвестиційних фондів та створення системи державних грантів за інноваційні розробки в промисловості;
- створення державного замовлення на наукомістку високотехнологічну продукцію і запровадження державних виплат та дотацій вітчизняним науково-дослідним центрам й науковцям.

2. Спрощення системи оподаткування для інноваційно-орієнтованих промислових підприємств за рахунок:

- звільнення або зменшення податку на прибуток та деяких інших відрахувань до державного бюджету України;
- скасування або відстрочення сплати мита на сировину, призначену для виробництва інноваційної продукції;

- запровадження пільгової амортизації для високотехнологічних промислових виробництв.

3. Реалізація наукової та інфраструктурної підтримки інноваційного розвитку промислових підприємств за рахунок розбудови об'єктів інноваційної інфраструктури та розвитку системи інтеграції науки й виробництва тощо.

Отже, держава виступає інституційним базисом формування сприятливого інноваційного середовища в промисловості та основним інститутом інноваційного розвитку економіки, від рівня участі якого в інноваційних процесах залежить рівень інноваційного розвитку й країни в цілому.

Список використаних джерел

1. Драчук Ю.З. Складові інституційного середовища інноваційного розвитку вугільної промисловості / Ю.З. Драчук, І.М. Кочешкова, Н.В. Трушкіна // Актуальні питання економічного і соціального розвитку регіону: матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Красноармійськ, 20 грудня 2012р.). – Донецьк: «Світ книги», 2012. – С. 61-64.

2. Скрипко Т.О. Підвищення ефективності економіки за допомогою удосконалення інструментів державного регулювання інноваційної активності бізнесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3105>. – Назва з екрана.

ВАЖНОСТЬ СОЗДАНИЯ СИНЕРГЕТИЧЕСКОГО ЭФФЕКТА В ПРОЦЕССЕ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ СУБЪЕКТОВ ИНВЕСТИЦИОННОГО РЫНКА

*Корнева Анна Викторовна,
ассистент каф. Экономической теории и
финансов ДонНАСА,
e-mail: ann_bomdarenko@bk.ru*

Современные трансформации социально-экономических отношений вызваны осложнением существующих и появлением новых форм взаимодействия субъектов рыночной экономики. В рамках каждого из видов рынка - капитала, активов, инноваций, инвестиций и т.д. - такое взаимодействие осуществляется в соответствии с экономическими законами, содержание и характер реализации которых определяются спецификой проявления отношений по поводу формирования спроса и предложения на тот или иной продукт.